

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ (αγιορείτου μοναχού Θεοκλήτου Διονυσιάτου)

Date : Μαΐου 11, 2006

ΑΝΕΓΝΩΣΑ την συνέντευξη του Αρχιεπισκόπου Αθηνών, περί των Ολυμπιακών Αγώνων, που σε αποσπάσματα εδημοσίευσε ο «Ορθόδοξος Τ» στο φύλλον της 27.9.02. Κατά τις απόψεις του Μακαριωτάτου, οι αγώνες αυτοί «είναι λουσομένοι στο φως του Ευαγγελίου», «έχουν θέσιν εντός της Ορθοδοξίας», και «η Εκκλησία τους αγκαλιάσε», δι' ου λόγον και συνεστήθη «Συνοδική Επιτροπή Στηρίξεως των Ολυμπιακών Αγώνων», δια του εθελοντισμού!

Παρά την βαθείν αγάπην και τον σε-βασμόν, που αισθάνομαι για το πρόσωπον του Αρχιεπισκόπου, όμως, δεν ή-δυνήθην ν' απαλλαγώ από έντονες αμφιβολίες, αν οι απόψεις του αυτές εκφράζουν την διδασκαλίαν της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Γι' αυτό, όταν διάβασα, επίσης στον «Ο.Τ.» δύο άρθρα συλλογικά, περί των Ολυμπιακών Αγώνων στα φύλλα 4 και 11 Οκτωβρίου, όπου με αδιάσειστες μαρτυρίες περιγράφονται οι ακολασίες, που συμβαίνουν στα πλαίσια των Ολυμπιακών Αγώνων, αισθάνθηκα την ανάγκην να παρακαλέσουμε την διοικούσαν και ποιμαίνουσαν Εκκλησίαν, όπως αναθεωρήση την απόφασή της, ύστερα μάλιστα από την αποκάλυψη, ότι «η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή απέστειλεν έγγραφον στον Υπουργόν Δημοσίας Τάξεως κ. Χρυσοχοΐδην, επισημαίνοντας του, ότι οι πόρνες στην Ελλάδα δεν επαρκούν για την "εξυπηρέτηση" των 180.000 επισκεπτών, αφού χρειάζονται τουλάχιστον 2.500 στον αριθμό. Έτσι προτείνονται σαν λύσεις: 1) Η νομιμοποίηση των χιλιάδων αλλοδαπών ιεροδούλων με την παροχή κάρτας νόμιμης εργασίας, και 2) Η επίλυση του προβλήματος μέσα από τα προγράμματα του εθελοντισμού. Αν, μάλιστα, δεν αρκούν αυτά τα μέτρα, τότε ας γίνει "εισαγωγή", όπως έγινε στο Σίδνεϊ...». «Όμορφος κόσμος ηθικός, αγγελικά πλασμένος»! Είναι, λοιπόν, δυνατόν να πλαισιώση η Ορθόδοξος Εκκλησία το διαβολικόν αυτό πανηγύρι του πανσεξουαλισμού, μεταβαλλομένης της αγιασμένης Ελλάδος σε ένα απέραντο πορνείον;

Ποιος δεν φρίττει από τα διαπραττόμενα κατά τους Ολυμπιακούς αγώνες; Και πώς «είναι λουσομένοι στο φως του Ευαγγελίου» ή πως «έχουν θέσιν εντός της Ορθοδοξίας», ώστε να τους «αγκαλιάση η Εκκλησία»;

Μη εμπιστευόμενος τις προσωπικές μου αντιδράσεις και κρίσεις, απεφάσισα να

θέσω το όλον θέμα υπό την φωτισμένην κρίση πολύπειρου Πνευματικού, παλαιού πρωταθλητού του στίβου και από πεντηκονταετίας πνευματικού αγωνι-στού του Χριστού, που ήδη μονάζει αφανής σε μια ταπεινή καλύβην Σκήτης. Και απέστειλα τα σχετικά άρθρα με την παράκληση να εκφέρη την γνώμη του, ως πρώην αθλητής και ήδη Πνευματικός επί έτη στην Αθήνα. Μετά πενήτημερον έλαβα την παρατιθεμένη επιστολήν του, έχοντας την προς τούτο άδειαν.

«Σεβαστέ και αγαπητέ μου π. Θεόκλητε.

Διάβασα το γράμμα σου και ευχαρίστως θα κάμω υπακοήν να απαντήσω στην αγάπην σου για ένα τόσο μεγάλο θέμα, αφού μέχρι τα 25 χρόνια μου υπήρξα αθλητής του στίβου και παρηκολούθησα τα συμβαίνοντα στους Ολυμπιακούς, αλλά και στον στίβον της πνευματικής ζωής, ως Εξομολόγος στον κόσμο επί τεσσαρακονταετίαν.

Διάβασα την συνέντευξη του Μακαριωτάτου και τα δύο συλλογικά άρθρα. Το συμπέρασμά μου είναι ότι ο Αρχιεπίσκοπος και η Διαρκής Ιερά Σύνοδος, εξ αγαθής διαθέσεως, χωρίς να γνωρίζουν τι σημαίνει για ένα μικρόν Έθνος σαν την Ελλάδα η πλημμυρίδα χιλιάδων αθλητών και μάλιστα της τωρινής εποχής με τα αναβολικά, τα οιστρογόνα και τα ντομπαρίσματα, καθ' όλην την διάρκειαν των αγώνων τα εκάλυψαν εκκλησιαστικώς. Οίστρος ακολασίας, ζοφώδης τε και ασέληνος έρωσ της αμαρτίας, παρασυρομένων στην δίνην της δαιμονικής ασελγείας των νέων αμφοτέρων των φύλων. Οπότε η Ελλάς έχει να θρηνηση για τις χιλιάδες των τέκνων της, που θα υποκύψουν στους πειρασμούς. Αφήνω την βεβήλωση της Ορθοδόξου Πατρίδος μας, από την πληθώραν ιεροδούλων "εισαγομένων", ως εάν δεν ήτο αρκετή η βώσσα ενδημική διαφθορά μας, προ της οποίας τα Σόδομα ωχριούν ίσως δε και η Πομπηία.

Ας με συγχωρήση ο Μακαριώτατος, που δεν δύναμαι να συμμερισθώ την αισιοδοξίαν του και τις εκτιμήσεις του για τα ολυμπιακά αθλήματα, που αποτελούν κατάλοιπα της ειδωλολατρικής Ελλάδος, μηδεμίαν σχέση έχοντα με την αγίαν Ορθοδοξίαν. Και όχι μόνον αυτό, αλλά παραπλανούν και τον μαστιζόμενον από χίλια δαιμονιακά παιχνίδια, εθιζόμενον να χάσκη στα μικρά θεάματα, αντί να αποστρέφη τους οφθαλμούς του απ' αυτά και να επιδίδεται στην προσευχήν και την μελέτην του Ευαγγελίου, του βίου των Αγίων και της αγιοπνευματικής διδασκαλίας των.

Αν μ' ερωτούσατε, π. Θεόκλητε, τι θα έκαμνα αν ήμην στην θέση του Αρχιεπισκόπου, θα εκήρυττα διαρκή μετάνοιαν με νηστείες και προσευχές προς τον λαόν μας, η κραυγή της αμαρτίας του οποίου φθάνει στον Θρόνον του Θεού. Το πώς ακόμη δεν επεμβαίνει, αποτελεί μυστήριο, αν και όλα βοούν, ότι σταδιακώς η Ελλάς, αφιλοτίμως μη εκτιμήσασα τις ευεργεσίες του Θεού, σε ολίγα χρόνια θα γίνη μουσουλμανική χώρα, κάτι πού κι' εσείς έχετε διακηρύξει.

Τί άλλο να είπω; Κύριος ο Θεός να λυπηθή τον λαόν Του που, ως εάν μη αρκούσαν τα τόσα δαιμόνια, που τον καταδυναστεύουν, είχε και την ατυχίαν να μη έχη καταλλήλους ποιμένες και διδασκάλους, για να του δείχνουν την οδόν της σωτηρίας του και τους τρόπους απαλλαγής του από την αιχμαλωσίαν των αμαρτιών και των παθών του.

Ταύτα, π. Θεόκλητε, και ζητώ συγχώρηση εάν σφάλλω στις κρίσεις μου. "Ο έχω

τούτο σοι δίδωμι". Με αγάπην Χριστού».

Τί να προσθέσω στις φωτεινές συμβουλές του αγίου Πνευματικού; Κύριος ο Θεός να φωτίζει τους ποιμένες μας, ώστε να ευαγγελίζονται ανόθευτον τον λόγον Του, που λυτρώνει και σώζει αιωνίως, αντί του ανθρωπίνου και αφωτίστου προσωπικού λόγου των που, εάν δεν οδηγή στην αιωνίαν απώλειαν, πάντως πολλάκις δεν οικοδομεί .

Θεόκλητος μοναχός Διονυσιάτης
Άγιον Όρος (Πηγή: "Ορθόδοξος Τύπος")